

GONIEC KRAKOWSKI

Ceny zasadnicze ogłoszeń: Za wiersz o wysokości 1 mm i 22 mm szerokości (1 szpalta) po 36 groszy, „marginesowe” po złotych 3.— za 1 milimetr w jednej szpalcie (szerokość szpalty 45 milimetrów). Adres: „Goniec Krakowski, Kraków, Wielopole 1, tel. 22061.

Rok VI.

Nr. 177.

Kraków, wtorek 1 sierpnia 1944

Nie zamówiono przez Redakcję rękopisy będą zwracane autorom jedynie przy dołączeniu porta zwrotnego. Prenumerata miesięczna 6.— zł., z odnośnikiem do domu 6.50 zł. W Rzeczy z dopłatą porta 7.50 zł. W Gen. Gub. tylko prenumerata przez urzędy pocztowe. Konto czekowe: Warszawa 658.

Polacy! Mieszkańcy Krakowa! Bolszewizm grozi Wam!

Wzywa się Was do służby dla dobra Waszej Ojczyzny i Waszego Miasta!

Przed bramami Krakowa winniście wznosić okopy i szańce, oraz budować fortyfikacje. Niechaj każdy ruch łopata przyczyni się do zabezpieczenia Waszej własnej przyszłości!

Będziecie pracować nie gdzieś hen daleko od waszych domów, ale tutaj, tuż pod miastem, skąd widać sto jego wież, tu w Waszej świętej Ojczyźnie, która Was wzywa do ofiar i pracy.

Zgłaszajcie się do służby w Urzędzie Pracy w Krakowie, Lubelska 25, pokój 56. — Informacje o warunkach pracy do przejrzania w Urzędzie Pracy.

Kraków, koniec lipca 1944 r.

Starosta Miejski — Komendant Krakowa.

„Londyn pod ogniem”

„Uwaga! Uwaga! „V 1” nadlatuje”. Skutki stałego ostrzeliwania bronią „V 1”.

Genewa, 31 lipca. Na podstawie artykułów oraz ilustracji, publikowanych w angielskich czasopiśmie i dziennikach prowincjonalnych, uzyskać można jasny obraz o skutkach stałego ostrzeliwania bronią „V 1”.

Pod napisem „Londyn pod ogniem” publikuje „Picture Post” reportaż ilustracji z Londynu. Dołączony do tego tekstu opisuje scenę, jaka rozegrała się na zapelnionym tłumami terenie wyścigów konnych na krótko przed rozpoczęciem się wyścigów, kiedy nadleciał pocisk „V 1” i eksplodował. Czytamy tam dosłownie:

„Bookmaker krzyczy, gromadzą się wokół niego stawiający, inni zaś cisną się do totalizatora, rozważając szanse wyścigów. Poca się wszyscy, upał jest szalony. Nagle rozlega się głos: „Uwaga! Uwaga! Nadlatuje pocisk „V 1”. Odległość jego startu wynosi jeszcze 5 mil. Proszę przygotować się do padnięcia na ziemię! Goście wyścigowi zadzierają głowy w górę i w tej chwili widać tylko pole zasiane twarzami zwróconymi ku niebu, w jednym i tym samym kierunku. Znowu rozlega się głos:

„Otoż pocisk „V 1” przeleciał ponad nami!”

Niektórzy pozostawali na klęczkach, inni znów przykucnęli, wielu zaś wreszcie pokoczyło się płasko na ziemi. Było w tem coś poniżającego. Cisza panowała, jakoby miedziem zasiał, a tylko głuchy warkot pocisku „V 1” dawał się słyszeć. I znowu z głosu głucha: „V 1” przeleciał ponad nami... Nie czekać! Silnik przestaje pracować. Nie ruszać się!”

Wtedy każdy liczył sobie po cichu 1, 2, 3, 4, 5... I nagle nastąpiła kolosalna eksplozja.

Ilustracje, dołączone do powyższego artykułu w czasopiśmie „Picture Post”, przedstawiają ponure i zatroskane twarze ministra spraw wewnętrznych Morrisona, podsekretarki stanu Ellem Wilkinson, wreszcie kilku czołowych osobistości z cywilnej angielskiej organizacji obrony. Wszyscy oni odznaczają się wejrzeniem zatroskanym, podczas gdy nastąpiło spotkanie, celem oglądania i omówienia szkód na miejscu, gdzie eksplodowała „V 1”.

Tymczasem w tygodniku londyńskim „Sphere” zostawił Charles Graves skutki, jakie wywiera na londyńczyków bomba latająca, stwierdza on, że przedewszystkiem głównie oddziaływanie jej ogień na usposobienie kobiet. Widzą one bowiem „V 1” maszynę djabełską, która gotuje im przyszłość niepewną. Wysoki odsetek kobiet angielskich obawia się „V 1” daleko więcej, aniżeli bomb stylu dawnego. Gdy pociski te nadlatują, kobiety odnoszą wrażenie, jakoby nie istniała przeciw nim żadna obrona, jakoby nikt się nimi nie opiekował, a własni mężowie pozostawili je własnemu losowi. Piszcie dalej Graves, że w czasie eksplozji „V 1” całe rządy domów lub też bloki domów rozsypują się w proch jak domki z kart.

Pod względem psychologicznym pogorszyła się sytuacja na skutek faktu, że od początku ataków bronią „V 1” ogłasza się w Londynie alarm lotniczy nie tylko nocą, ale też i we dzień. Właśnie te alarmy dzienne stanowią dla Londyńczy-

ków nie samą tylko przeszkodę, ale wpływają one, niesłychanie rozstrajająco na nerwy. Prawda jest, pisze Graves, że ludność aklimatyzuje się, jednakowoż nie oznacza to nic innego, jak tylko to, że kto w kierunku południowym kroczy ulicami miasta Londynu, ten zaparty jest stale przed siebie w górę, kto zaś idzie w kierunku północnym, ogląda się często poza siebie, aby badać przestworze”.

Naozni świadkowie o bombach latających.

Sztokholm, 31 lipca. Londyński korespondent dziennika „Svenska Dagbladet” przebywał w pewnej miejscowości kąpielowej na angielskim wybrzeżu Kanału i tam był świadkiem brytyjskiej walki obronnej przeciwko niemieckim bombom latającym.

Wrażenia swe streszcza korespondent szwedzki w ten sposób, że wbrew wszelkiej zręczności i wszelkiej energii artylerzy-

stów i pilotów samolotów myśliwskich oraz wbrew najkorzystniejszego umieszczenia balonów zaporowych powiedzieć należy, że granatów zwalczać nie można granatami. W chwili obecnej nie należy to bynajmniej do przyjemności być mieszkańcem stolicy brytyjskiej.

Bomby latające, które przelatywały nad Londynem, porównać można do sily i wielkości słonia. Słonia zaś z pewnością uśmiercić nie są w stanie komary, o ile nie atakują one równocześnie w ilości setek tysięcy.

Komentarze do walk inwazyjnych

Genewa, 31 lipca. Coraz bardziej zajmują się brytyjscy korespondenci inwazyjnymi i fachu pytaniem, dlaczego dotychczasowe ofensywy Montgomery'ego na angielsko-kanadyjskim odcinku utknęły. Ze wszystkich kampanii, prowadzonych przez Anglików w tej wojnie, pisze korespondent wojenny dziennika „Daily Mail”, Aleksander Clifford, kampania w Normandji jest najtrudniejsza do zrozumienia dla angielskich laików. Z tego powodu Clifford pragnie napisać prawdę o ostatnich nieudanych ofensywach Montgomery'ego. Walki na południe od Caen, które znowu rozgorzały we wtorek, ostatecznie załamały się. Wojna w Normandji toczy się etapami w ciastym przyczółku mostowym jest w rzeczywistości tak delikatna i skomplikowana, jak mechanizm zegarka. Z tego powo-

W walkach z bandami na Bałkanach oddają pociągi pancerne duże usługi. Wobec tego, że walka toczy się tam przeważnie w terenie lesistym, nie można używać artylerji, którą zastępują działa umieszczone w pociągach.

du angielska opinia publiczna coraz trudniej może sobie ją wytłumaczyć. Istnieją jednak pewne fakty. „Stojmy obecnie w Normandji przez siedem dni i z wyjątkiem zajęcia Cherbourg'a posunęliśmy się lokalnie tylko niewiele naprzód. W szczególności nie udało się przełamać. Prawdopodobnie coś nie udało się, ponieważ należałoby przypuszczać, że gdyby Montgomery mógł, to znajdowałby się obecnie w Paryżu. Clifford sądzi, że istnieją trzy trudności, z którymi walczą wojska inwazyjne, po pierwsze teren, po drugie nieprzyjaciel, po trzecie właściwości armii anglo-amerykańskich. Ostatecznie dowództwo inwazyjne samo wybrało sobie obecny teren. Z tego powodu teren nie powinien być żadną niespodzianką. Kraj normandzki jest bardziej powikłany niż jakieś pole angielskie, ma wiele żywopłotów, ciastnych gościńców i gestych zarośli. Przeciwno zdecydowanemu nieprzyjacielowi musi się więc zdobywać pole za polem, sad za sadem. Aby uzyskać rzeczywiste frontalne przełamanie aliancy muszą mieć nie tylko wielką przewagę w ludziach, ale także narazić się na ogromne straty. Jeszcze i wtedy końcowy wynik nie jest pewny. Odrzynie naloży bombowe, silny ogień artylerji oraz decyzja o rzuceniu wielkiej ilości tanków mogą wprawdzie utworzyć początkowo wyrwę w liniach nieprzyjacielskich, jednak wciąż brak taktyki, mogącej utrzymać i kontynuować pierwsze tempo ataku. Drugim czynnikiem powstrzymującym aliantów jest nieprzyjaciel. Należy zrozumieć, że Rommel prowadzi walki po stronie niemieckiej bardzo dobrze. Udało mu się u swych wojsk w czasie walk i poza walkami rozwinąć styl życia żołnierskiego przystosowanego do niespodziewanych okoliczności i specjalnych warunków. Wreszcie ma się do czynienia z trzecim czynnikiem, własną armią. Armia inwazyjna jest wprawdzie w pełni zmotywowana, jednak wymaga kolosalnych ilości zaopatrzenia. Dotychczas jeszcze nigdy naraz nie opanowaliśmy tych trzech czynników.

grupe) w Izbie Dystryktu dla Ogólniej Gospodarki w GG. właściwa dla dworca, z którego rozpoczyna się podróż, odnośne zezwolenie.

Zezwolenia winny zawierać następujące dane: nazwisko i mieszkanie podróżnego, dzień i cel podróży oraz powrót z podróży. Zaświadczenie powinno być zaopatrzone w podpis i pieczęć urzędową. Należy je przedłożyć przy uzyskaniu zaświadczenia podróży do przestępowania i okazać na wezwanie.

Liczba czarnych list rośnie.

Sztokholm, 31 lipca. Jak zakomunikował departament stanu w sobotę popołudniu — według doniesienia agencji Reutersa z Waszyngtonu — dalszych 16 firm argentyńskich umieszczono na czarnej liście Stanów Zjednoczonych.

Do firm objętych tą listą należy wychodzący w Buenos Aires dziennik „La Frontera”. Ponadto na czarnej liście zamieszczono dwie nowe firmy Wenezueli, 6 firm brazylijskich, 14 z Chilo i 2 z Urugwaju. Ponadto wpisano 33 firmy szwedzkie, a 3 skreślono. Na Europie zaszły dalsze zmiany. Z Portugalji wpisano 30 nowych firm, z Hiszpanji 22, ze Szwajcarii 41 i z Turcji 23.

Prasa fińska o problemie polskim.

Helsinki, 31 lipca. W związku z nową fazą zagadnienia polskiego szereg fińskich dzienników prowincjonalnych wypowiada się, że cały manewr Anglosasów nie jest niczym więcej, jak zdradą wobec swego pupila, z powodu którego pozorowano przystąpienie do wojny.

Wielki dziennik „Satakunnan Kansu”, wychodzący w południowo-zachodniej Finlandji, oświadcza, że utworzenie komitetu dla granic narodowej polskiej roli i przyrzeczenie złożone przy tej sposobności, miały na celu pozyskanie dla podziemnego ruchu wojnościowego także wybitnych Polaków z innych obozów. Jeżeli to uzyska się, Moskwa osiągnie absolutną przewagę, a wówczas oprócz polskich komunistów żaden inny Polak nie będzie miał prawa do głosu.

Protesty polskiego rządu emigracyjnego nie miały wyniku, podobnie, jak w swoim czasie wysiłki króla Piotra po zamianowaniu Tito decydującym uczestnikiem rządu.

Dziennik „Savon Sanomat” pisze, że Anglja najpierw gwarantowała granice Polski, a potem usiłowała nakłonić rząd emigracyjny do ustępstw w całej sprawie. Ponieważ to jej się nie udało, niedalekim jest krok, celem usunięcia rządu emigracyjnego i prawdopodobnie wkrótce Anglja go dokona. Dziennik „Vaasa” oświadcza, że układ zawarty ostatnio pomiędzy Związkiem Sowieckim a polskim komitetem oznacza kapitulację wobec Związku Sowieckiego. Pomimo subtelnej sformułowania, z układu jasno wynika, że Polska będzie oddana bolszewikom. Aljanci nie będą mogli nie zmieni w tym stanie rzeczy, o ile inne czynniki nie przyniosą zwrotu w tej sprawie.

Ograniczenie ruchu kolejowego w G. G.

Kraków, 31 lipca. Generalna Dyrekcja Kolei Wschodnich urzędowo komunikuje: Od dnia 31 lipca 1944 r. podlegają podróże z dworców linii Chłimotów — Warszawa — Radom — Tunel — Kraków — Chabówka — Zakopane oraz na zachód od dworców na wschód od tej linii ograniczeniom i wymagają specjalnego zezwolenia.

Wyjęte z tych ograniczeń są:

- podróże na tygodniowe karty pracy oraz karty miesięczne,
- podróże na zaświadczenie sił zbrojnych lub na kartę wojskową;
- podróże z Krakowa miasta do dworców linii do Bochni włącznie oraz z Krakowa miasta do Wieliczki włącznie, podróże z Warszawy miasta do dworców linii Otwock i Mińsk Mazowiecki włącznie.
- podróże z bezpośrednim wykazem podróży Niemieckiej Kolei Państwowej (koleje Protektoratu — Kolej Wschodnia przy równoczesnym przedłożeniu przepustki (Durchlasschein).

e) podróże służbowe funkcjonariuszy Kolei Wschodnich oraz Niemieckiej Poczty Wschód.

Podróże z dworców na wschód od wspomnianej linii do dworców na zachód tejże linii, przeczem podróże w obrębie każdego z tych obszarów nie podlegają żadnym ograniczeniom.

Zezwolenia na podróż

udzielane będą tylko na następujące podróże i przez powyżej wyszczególnione urzędy:

- podróże służbowe i handlowe przez urząd, na którego polecenie podróż ma być przeprowadzona,
- podróże na wezwanie sądów oraz innych urzędów, przyczem wezwanie urzędowe służy jako zaświadczenie podróży,
- pilne podróże (również podróże handlowe osób o wolnych zawodach, które przy zastosowaniu najostrożniejszej miary są do zastąpienia). Dla tych podróży wystawia główna grupa dystryktu (Distrikthaupt-

Zacięte walki na Wschodzie.

Ciężki ogień broni „V 1” w dalszym ciągu skierowany na Londyn.

Berlin, 30 lipca. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z Głównej Kwatery Führera w dniu 29 lipca:

W zachodniej części normandzkiego przyczółka desantowego wielkie ataki nieprzyjacielskie objęły wczoraj jeszcze dalsze tereny. Na wschód od St. Lo odparto silne ataki za wyjątkiem nieznacznych włamań, a na południe od miasta pod Moyon i Villebaudon rozbito w przeciwaaku nieprzyjacielskie czołowe oddziały zaczepne. Na zachód stamtąd nieprzyjacielowi udało się przy użyciu nowych sił posunąć po zaciętych walkach dalej na południowy zachód. Na zachodnim skrzydle przyczółka desantowego dywizje nasze walcząc z silnie nacierającym nieprzyjacielem przesunęły się na rejon z obydwu stron Coutances. Na nowych pozycjach odparto następnie wszystkie ataki nieprzyjacielskie. Przed przyczółkiem desantowym samoloty torpedowe uszkodziły ciężko nieprzyjacielski statek frachtowy o pojemności 6.000 brt.

W nocy na 27 lipca śmigacze zatopiły przed Le Hayre dwa śmigacze brytyjskie i uszkodziły kilka innych. Jeden własny statek zaginał.

Na obszarze francuskim zlikwidowano znowu w walce 189 terrorystów.

Ogień odwetowy na Londyn trwa nadal. We Włoszech krwawo zalała się drugi nieprzyjacielski wielki atak na Florencję. Przy użyciu około 8 dywizji nieprzyjacieli wspieranej niezwykle silnym ogniem artyleryjskim szturmował bezustannie nasz front, nie mogąc jednak uzyskać sukcesu. Po nadzwyczaj ciężkich walkach przy tropikalnym upale wieczorem pozycje znajdowały się zdecydowanie w rękach naszych wojsk. Zniszczono 20 czołgów. Na pozostałym froncie nieprzyjacieli ograniczał się tylko do słabych ataków na zachód od Tybru oraz w rejonie nadbrzeżnym, które pozostały bez skutku.

Na wschodzie częściowo w przeciwaaku odparto gwałtowne ataki sowieckie na Podkarpaciu. Na wschód od wielkiego łuku Wisły nieprzyjacieli znacznymi siłami posuwa się nad rzekę. Jedną próbę przeprawy poprzez rzekę udaremniono.

Na południowy-wschód od Warszawy i pod Siedlcami trwają zacięte walki. Pomiędzy środkowym biegiem Buga a Kowlem wojska nasze odrzuciły wszystkie próby przełamania podejmowane przez nieprzyjaciela. Na odcinku Kowno-Ryga nacisk nieprzyjacielski wzmógł się. Pomimo zaciętego oporu załogi nieprzyjacieli wtargnął do miasta Szawle. Siły nieprzyjacielskie dokonujące wypadów w kierunku do Mitawy wyparto z miasta w przeciwaaku.

Na froncie pomiędzy Dźwiną a Zatoką Fińską również wczoraj zalała się liczne ataki nieprzyjacielskie. Formacje lotnictwa bliskiego wsparcia zniszczyły 40 dalszych czołgów, liczne działa i kilkadziesiąt pojazdów.

W nocy ciężkie samoloty bojowe przeprowadziły skoncentrowany atak na dworzec w Molodczynie, który wywołał silne pożary i gwałtowne eksplozje wśród odstawiennych pociągów towarowych.

Podczas odparcia sowieckiego ataku lotniczego na miasto Kirkenes nasze lotnictwo myśliwskie zestrzeliło 12 samolotów nieprzyjacielskich.

Bombowce północno-amerykańskie zaatakowały za dnia miejscowości w Niemczech środkowych i zachodnich, w czym miasta Wiesbaden i Merseburg. W nocy celem nieprzyjacielskich ataków terrorystycznych były miasta Stuttgart i Hamburg. Siły obrony przeciwlotniczej straciły 97 samolotów nieprzyjacielskich, w czym 95 czteromotorowych bombowców.

*

Berlin, 31 lipca. Naczelna Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje z głównej kwatery Führera w dniu 30 lipca:

Przez cały dzień wczorajszymi trwały próby przełamania, podejmowane przez północnych Amerykanów z obydwu stron rzeki Vire pod Moyon i na odcinku Beaucoudray-Berzy. Odparto ich wszędzie krwawo w zaciętych walkach. Jednostki armji lądowej zniszczyły 28 czołgów i 7 samolotów.

Na zachodnim skrzydle dywizje nasze przejdźmy odłączone od naszych głównych sił przełamały z Coutances linie nieprzyjaciela w kierunku południowym i zajęły nowe pozycje w rejonie Gawray-Trelly.

Na pozostałym froncie przyczółka desantowego nieprzyjacieli przeprowadził tylko na południe od Juvigny jeden bezskuteczny atak lokalny.

Formacje lotnictwa myśliwskiego i bliskiego wsparcia zestrzeliły w walkach powietrznych 6 samolotów nieprzyjacielskich. W nocy silne formacje ciężkich samolotów bojowych przeprowadziły skuteczne ataki na przygotowane pozycje nieprzyjaciela na południowy wschód od Caen i w rejonie na południowy wschód od St. Lo.

Na zapleczu francuskim rozstrzelano 27 terrorystów.

Londyn i jego zewnętrzne dzielnice w dalszym ciągu znajdują się pod ciężkim ogniem odwetowym broni „V-1”.

We Włoszech nasze wojska również wczoraj rozbiły znowu wszystkie ataki, prowadzone przez nieprzyjaciela w celu uzyskania przełamania na Florencję przy użyciu dywizji Indyzkich, południowo-afrykańskich, nowozelandzkich i angielskich. Siły przeciwnika, który włamał się do naszych

pozycji na południowy zachód od miasta, wyparto w przeciwaaku po gwałtownej walce.

Podczas akcji oczyszczających na terenie zaplecza włoskiego teroryści stracili w czasie od 12 maja do 24 lipca 8.300 zabitych i 7.500 jeńców.

Na froncie wschodnim odparto albo powstrzymano w przeciwaaku ataki nieprzyjacielskie na Podkarpaciu oraz na południe i na północ od Rzeszowa. W wielkim łuku Wisły wojska nasze w kontraaku wyparły nieprzyjaciela, który przeprowadził się przez rzekę. Pomiędzy Warszawą a Siedlcami wojska armji lądowej i oddziały SS toczą dalej ciężkie walki z napierającymi siłami sowieckimi.

Przejdźmy odciętą załogą Brześćka Litewskiego, zabierając ze sobą rannych, przebiła się do naszych linii.

Pomiędzy środkowym biegiem Buga a Ołitą wojska nasze powstrzymują gwałtowne ataki bolszewików pod Białymstokiem i na północny wschód od Augustowa. W rejonie Kowna nieprzyjacieli przystąpił do oczekiwanego ataku w wielkim stylu. W zaciętych walkach nasze formacje pancerne dzięki przeciwaakom zaryglowały kilka włamań.

Na Łotwie ataki sowieckie na miasto

Mitawę oraz w rejonie na północny wschód od Poniewieża pozostały bez skutku. Pomiędzy Dźwiną a jeziorem Pejpus nasi grenadierzy utrzymali swe pozycje mimo silnych ataków sowieckich, wspieranych przez czołgi.

Na zeszłym tygodniu Narwy nieprzyjacieli znacznymi siłami szturmował nasze pozycje. Formacje armji lądowej i germańscy ochotnicy oddziałów „H”, uzyskali tutaj pełny sukces obronny, zadając nieprzyjacielowi ciężkie straty i niszcząc 58 czołgów nieprzyjacielskich.

Formacje lotnictwa bliskiego wsparcia zatopiły na Wiśle kilka wylądowanych po burzy promów i łodzi desantowych nieprzyjaciela.

W nocy ciężkie samoloty bojowe zaatakowały skupienia wojsk nieprzyjacielskich i pozycje przygotowawcze na wschód od wielkiego łuku Wisły.

Bombowce północno-amerykańskie przeprowadziły ataki terrorystyczne na Niemcy środkowe i na miasto Bremen. Ludność poniosła straty. Siły obrony przeciwlotniczej straciły 34 samoloty nieprzyjacielskie, w czym 31 czteromotorowych bombowców.

W nocy brytyjskie samoloty nękające zrzucały bomby na miejscowości w Niemczech zachodnich.

Przebieg walk na wschodnio-azjatyckim terenie wojennym.

Tokio, 31 lipca. Amerykanie po zdobyciu Saipan muszą działać bez straty czasu, celem rozszerzenia swej bazy operacyjnej. I tak po wylądowaniu na Guam włączyli się do ataku bezpośrednio na Saipan wyspę Tinian do zakresu swych posunięć strategicznych. 23 lipca podjęli tam operacje lądowania w porcie i na wybrzeżu północno-zachodnim. Podczas gdy operacje w porcie nie udało się wskutek oporu Japończyków, którzy wznieśli pożar jednego okrętu linowego i dwóch kontrtorpedowców, na północno-zachodnim wybrzeżu udało się Amerykanom przy trzeciej próbie wylądować i utrzymać do dzisiaj po ściągnięciu dalszych rezerw, mimo gwałtownych przeciwaaków wszystkich japońskich sił obronnych.

Walki, obfitujące w straty dla obu stron jeszcze trwają. Ich wynik jest niepewny, jednak nie można wątpić, że aljanci nie cofną się przed żadnymi stratami, aby zdobyć Tinian. Na Guam aljanci po wylądowaniu 21 lipca usiłują atakami piechoty osiągnąć zyski terenowe i zabezpieczyć przez zaminowanie, podczas gdy Japończycy głównie w ciągu nocy przeprowadzali gwałtowne przeciwaaki. 23 lipca Amerykanie przeprowadzili dalsze lądowania na półwyspie Crote, między Akasi i zatoką Szowa.

W czasie operacji na Guam Amerykanie operali się na swej artylerji okrętowej, której użyli w niewidzianych dotychczas rozmiarach na Pacyfiku. Ponadto użyli wielkiej ilości okrętów transportowych i łodzi desantowych. Natomiast ataki powie-

trzne na wyspę Palau, Naura, Yab i Ulithi w zachodnich Karolinach mają zapewne narazie tylko charakter ataków dla odwrócenia uwagi. Niema powodu do przypuszczenia, że należy brać nie na serio twierdzenia ministra wojny Stanów Zjednoczonych Forrestala, iż Amerykanie uważają obecny okres, jako nadający się do wielkich operacji na oceanie Spokojnym, które mają przenieść wojnę na kontynent chińsko-japoński.

Na innych frontach sytuacja jest ustabilizowana. Na Nowej Gwinei wojska japońskie kontynuują swój nacisk w zachodnim kierunku.

W chińskiej prowincji Hunan Japończycy podjęli swój pochód na rewir węglowy Pingkiang.

W Indiach walki stoją pod znakiem deszczów monsunowych, jednak całkowicie nie ustaly. W rejonie Imphal usiłują Anglicy poprawić swe stanowiska nad szosą Parel-Tamu. W północnej Burmie oddziały artylerji wtargnęły na przedmieścia Mektina. Samo miasto znajduje się silnie w rękach Japończyków. 23 lipca „wschodnia flota” przeprowadziła napad ogniowy na małą wyspę Saban przed północno-zachodnim cypłem Sumatry. Garnizon japoński w toku pojedynku artyleryjskiego zatopił dwa aljancje kontrtorpedowce i jedną łódź podwodną oraz uszkodził dalszy kontrtorpedowiec. Wypadek ten nie ma większego znaczenia wojskowego, podobnie, jak atak powietrzny amerykańskich bombowców na Mugden w Mandzurji.

Sytuacja na froncie wschodnim

Berlin, 31 lipca. Punkt ciężkości walki obronnej na wschodnim froncie znajdował się wczoraj na najdalszym północnym skrzydle, gdzie bolszewicy przy użyciu Jedydnastu dywizji strzelców, conajmniej trzech korpusów pancernych i czterech brygad pancernych przystąpili do ataku na niemieckie pozycje zaporoze między Zatoką Fińską i jeziorem Pejpus.

W zaciętych, zmieniennych zmaganiach, które trwały cały dzień, udało się bolszewikom przejściowo wtargnąć w poszczególne miejscowości do najprzedniejszych linii niemieckich, jednak w natychmiastowych przeciwaakach niemieckich grenadierów i formacji nordyckich ochotników „H” wszędzie ich wyparto, tak, że wieczorem całe główne pole walki znajdowało się silnie w rękach niemieckich. W szczególności na froncie Narwy wyróżnili się ochotnicy holenderscy, norwescy i duńscy, którzy z nieugiętą odpornością utrzymali swe pozycje. Na 58 zniszczonych czołgów sowieckich 23 zniszczono środkami do walki wręcz. Z północnego skrzydła wschodniego frontu należy dalej wspomnieć o pomyślnych walkach obronnych toczonych przez formacje niemieckich grenadierów na południowy-zachód od Pskowa. Koło Mitawy zalała silne ataki sowieckie w niemieckim ogniu huraganowym. Na środkowym odcinku wschodniego frontu bolszewicy skoncentrowali znaczne siły w rejonie między środkowym Biegiem i Ołitą, które koło Białogostoku i Augustowa oraz w rejonie Kowna przystąpiły do wielkiego ataku na niemieckie pozycje zaporoze. Bitwa przy użyciu naje cięższej broni trwała na głównych punktach do późnych godzin wieczornych. Bolszewicy zdołali w niektórych miejscach uzyskać przełamania. Ruchoma formacja niemieckich czołgów zdołała zaryglować wszystkie włamań i powstrzymać dalszy napór bolszewików.

Również nad Wisłą, na południowy wschód od Warszawy i między Warszawą

rak do rak, pozostając jednak w rękach niemieckich aż do nakazanego odsadzenia się.

Formacje niemieckie, które mężnie bronili Lwowa wśród ciężkich walk w ulicach i domach przez cały szereg tygodni, zniszczyły lub też zdobyły w czasie od 14-26 lipca 357 czołgów i dział szturmowych sowieckich. Nieprzyjacieli poniosł przytem szczególnie dotkliwie straty. Według zeznań jeńców, grenadierzy niemieccy wyszczyli pulki sowieckie, uzupełnione z chwila rozpoczęcia się walk do tego stopnia, że pozostała z nich kompanja w silie 20 ludzi.

Samoloty nie mogą zastąpić piechoty.

Genewa, 31 lipca. Pod pewnym względem można porównać walki w rejonie Caen z walkami koło Cassino — pisze w artykule wstępnym „Daily Herald”.

W obu wypadkach rozpoczęły się one potężnymi uderzeniami lotnictwa, mającymi na celu istotne osłabienie obiektów obronnych przeciwnika. W obu wypadkach rezultaty nie odpowiadały oczekiwaniom. Nieprzyjacieli po atakach bombowych nie stał się bezsilny, lecz jeszcze poprawił swą obronę. Za każdym razem stało się konieczne żmudne posuwanie się piechoty wśród walk. Zdaje się, jak gdyby kilku z pośród aljancjki dowódców zbyt silnie przejęło się „dramatycznymi wyczynami lotnictwa aljancjkiego”. Huk eksplozji bomb, walenie się budynków i domów oraz gęste chmury dymów nad ruinami czynią z nich zbyt silne wrażenie.

Bomby lotnictwa aljancjkiego, pisze w końcu dziennik, nie są tak celne, jak ogień artylerji, a lotnictwo nie może zastąpić piechoty.

Głosy tureckie o sytuacji wojennej na wschodzie.

Ankara, 31 lipca. Dziennik turecki „Soy Posta” oświadcza, że byłoby ciężkim błędem oceniać odwrót niemiecki na wschodzie, jako załamanie się niemieckich sił zbrojnych. Sowieciom, mimo ich przewagi nie udało się okrążyć i zniszczyć większych części niemieckich armij. Bez wątpienia niemiecka naczelna komenda przeprowadza systematyczne odsunięcie się.

Zdziesiątkowane armje Czungkingu.

Tokio, 31 lipca. Według zeznań jed z oficerów Czungkingu, który był stacjonowany w Czungkingu i został wzięty niewoli przez Japończyków na froncie cenoeno-barmańskim, wojska północno-amerykańskie i czungkińskie na tym frontie w ciągu 9 miesięcy od października z. r. poniosły ogromne straty w ludziach i materiale, 50.000 ludzi poległo, zostało rannych lub zaginęło.

Według dalszych zeznań tego oficera w 38 dywizji Czungkingu siła jednego bataljonu wynosi nie więcej, jak 50 ludzi.

Bomby amerykańskie na Dairen.

Tokio, 31 sierpnia. Wydział prasowy armji japońskiej podał do wiadomości, że w sobotę bombowce północno-amerykańskie zaatakowały Anszu i Dairen. Do wiadomości tej dodano, że jest to rzecz godną uwagi, iż radio San Francisco w ten sam dzień około godziny 14.20, to jest mniej więcej w godzinę po dokonaniu ataku podał wiadomość zupełnie fałszywą o wykonaniu ataku na Mukden.

KRONIKA

SIERPIEŃ
29
Poniedziałek

Dziś: Ignacego Loyoli
Jutro: Piotra w okow.

Dziś obowiązuje zaciemnienie od g. 21.10 do 4.15

Usuwanie szkód lotniczych.

(tp) Kraków, 31 lipca. Już w ubiegłym roku organizowano kolumny pracy z rzemieślników, celem usuwania powstałych szkód w razie ataków lotniczych. Takie kolumny pracy stworzono w rzemiośle murańskim, ciesielskim, w rzemiośle instalacyjnym i gazowych. W ciągu rozbudowy służby obrony przeciwlotniczej uwzględnione będą również przedsiębiorstwa budowlane.

Kształcenie uczniów w rzemiośle

(tp) Kraków, 31 lipca. W myśl obowiązujących przepisów z dnia 1 grudnia 1942 r. uczniowie mogą przyjmować tylko tacy samodzielni rzemieślnicy, którzy posiadają tytuł mistrza i mogą wykazać dwa orzeczenia zezwalające, a mianowicie: orzeczenie o przyznaniu prawa kształcenia uczniów i orzeczenie o uznaniu warsztatu za warsztat szkolący.

Chcąc więc starać się o przydział uczniowi, dany czeladnik musi wpiertw złożyć egzamin mistrzowski, a potem postarać się o wyżej wspomniane orzeczenie zezwalające.

Zagranica o sytuacji na Wschodzie

Madryt, 31 lipca. Współpracownik polityki zagranicznej dziennika „ABC” publikuje komentarz na temat oświadczeń, złożonych przez generał-pułkownika Guderiana.

Pisze on m. in., że zupełnie uzasadniony jest optymizm nowego szefa niemieckiego sztabu generalnego, albowiem w miarę rosnącego stale oddalenia od baz zaopatrzenia wzmaga się gwałtownie trudności dla Sowietów. Niema więc w tem żadnej przesady, jeżeli generał-pułkownik Guderian wyraził zapewnienie, że nietylko zostaną Sowietci powstrzymani, ale że przejdzie się ich z wszelkich terenów okupowanych.

Ciężkie straty bolszewików we Lwowie.

Berlin, 31 lipca. W ostatnich dniach przed opuszczeniem Lwowa rozgorzały szczególnie gwałtowne walki o górę Zamkowa, która kilkakrotnie przechodziła z

Małżeństwa w starożytności

Owa promienna, jasna, tak opiewana przez naszych poetów i pisarzy starożytność nie traktowała przecie ze zbytym uczuciem ani poważaniem kobiety. **Odosiła się raczej do niej z pobłażliwą ironią, obarczając balastem prac przy domowym ognisku oraz obowiązków, związanych z macierzyństwem.** Powodem tego były przeważające w starożytnej Helladzie wpływy Wschodu i jego kultury, szczególnie zaś uwidaczniało to się w pierwszym okresie historii zarówno Grecji, jak i Rzymu. To też najdawniejszą formą małżeństwa były tam poliandria. Początkowo w każdej rodzinie synowie jednego ojca mieli wspólną żonę. Później, gdy górować zaczęła monogamia, wdowa np. musiała posłużyć jednego z żyjących braci męża. Tak było w epoce wojen Trojańskich, a system ów przetrwał aż do Likurga, z biegiem lat jednakże etyczne prawa oraz poczucie moralności odniosły ostateczne zwycięstwo.

W owym też okresie poliandrii ojciec rodziny był oczywiście wyzuty z wszelkich praw — ba! — nawet udowodnienie ojcostwa stanowiło niecz niemożliwą, dlatego dzieci nosiły wyłącznie nazwisko matki.

Według prastarych podań prawa małżeńskie miał ustanowić król Cekrops. I istotnie jego dziełem było stworzenie najetyczniejszej formy tegoż, t. j. monogamii. Od owej doby też nazwisko ojca, podniesione go obecnie na piedestał głowy rodziny — dzieczyły dzieci. Istnieje co do tego nawet pewne podanie. Oto za czasów króla Cekropsa w Atenach miał miejsce cud: drzewo oliwne mianowicie wyrosło z ziemi, zaś opodal wytrysnęło źródło. Król przerażony rozkazał zapytać wyroczni Delfickiej o radę. Wówczas tajemnicza Pytja odpowiedziała, że źródło jest darem Neptuna, a drzewo oliwne Ateny, wobec czego obywatelom wolno nazwać swe miasto imieniem jednego z tych bóstw. Król zwołał natychmiast mieszkańców na naradę, na której obecni również byli i niewiasty, ponieważ do zwyczajów należało, że i kobiety mogły brać w nich udział. Wtedy mężczyźni oddali głos za Neptunem, kobiety za Ateną, ale zdarzyło się tak, iż kobiet było więcej, naskutek czego zwyciężyła Athena. W wyniku tego Neptun zesłał na miasto karę, zalewając ziemię powodzią.

Abym prześlagać boga, obywatele nałożyli na swe małżonki karę i tak, po pierwsze zostały one pozbawione prawa głosu, powtórnie nie wolno im było dzieciom przekazywać swego nazwiska, po trzecie straciły miano obywateli miasta. Można sobie łatwo wyobrazić, jak znaczny przewrót uczyniła ta reforma w życiu kobiet greckich. Odtąd stały się one niewolnicami, gynecium zaś przemieniło się w więzienie, przyczem zostały w zupełności podporządkowane władzy męża, a ciągle odosobnienie wybitnie wpłynęło niekorzystnie na ich strukturę psychiczną.

Niegdyś uważano za towarzyski życia i zrównane w prawach z mężem, od teraz popadły w kompletną wobec niego nległość. I tak bez pozwolenia męża nie wolno im było wyjść poza obręb gynecium, przyczem podczas nieobecności pana i władcy wstęp tamże był surowo obcym mężczyznom zakazany. I chociaż miały prawo obiadować wraz z małżonkiem, gdy nie było gości, to czynić jej tego nie było wolno poza domem. W ten sposób wpajano w nie przekonanie, że jedynym ich obowiązkiem jest opieka nad domem. **Symbolicznym aktem tego było nadanie małżonkom żółwia jako godła, a w Grecji spalano wóz, którym przywieziono nowożeńską, w progi domu jej męża.**

Wprawdzie teoretycznie nadal kobietę uważano za towarzyski życia mężczyzny, przytem jednak nie dowierzano jej. Przejawia się to nawet w literaturze i filozofii greckiej, gdzie niewiasty uważano za osobienie zła. Naprzykład Sokrates zowie kobietę „źródłem złego” — nie dziwnego wszakże — ożeniony z okrutną Ksantypą — nie mógł zżnąć rozkoszy małżeńskiego pożycia.

Nie dziwnego więc, że kobiety greckie, pragnąc żyć wolności, zostawały Heterami, im bowiem wolno było kształcić się, pozatem wiodły byt swój w zupełnej niezależności.

Boć zadanem i celem prawowitej małżonki to ustawiczny trud, jak wychowywanie dzieci, dozór nad sprawami gospodarskimi i t. p. Wolność własnego zdania była im naturalnie zabroniona.

Prócz tego kobieta musiała swemu mężowi dochowywać bezwzględnej wierności.

Mimo jednakże owo poniżanie i kobiety — sama instytucja małżeństwa utrzymywana była na wysokości, gdyż złączenie dwojga istot uważano nie tylko jako religijne, ale i patriotyczne spełnianie obowiązków. Najbardziej ważkiem bowiem zadaniem obywatela jest danie ojczyźnie jak największej ilości synów czyli jej obrońców.

Ciekawym jest fakt, że bezczystwo było w świecie starożytnym wręcz karalnym — mężczyźni ci musieli nosić obelgi tłumy, byli surowo piętnowani, a w wieku podszym nie oddawano im czei, należnej starcom.

Z kolei przypatrzmy się zwyczajom zaślubin, pauzując w starożytnej Helladzie. Jak w innych krajach ówczesnego świata miały one nawet bardzo duże znaczenie.

Jak wszystko, tak i owo rodzinie święto otoczono tu nimbem czaru i piękna: otóż najpierw odbywały się zaręczyny, mające u Greków nader doniosłe znaczenie, albowiem wtedy omawiano ostatecznie kwestję zabezpieczenia żony po śmierci męża. Po

zaręczynach już oczekiwano tylko najpomyślniejszej pory roku — zimy i miesiąca, który odpowiadałby mniej więcej naszemu styczniowi oraz pełni księżyca. Ci, którzy przestrzegali owych tradycji mogli być pewnymi, że pożycie ich ułoży się szczęśliwie.

W dniu poprzedzającym wesele narzeczeni podawali złożyć ofiary opiekuńczym bóstwom Polluksowi i Junonie, a także i dziewiczce Djanie, wkońcu Przeznaczeniu, które nawet bogami rządzi i włada i jemu oddawano pukle swych włosów.

O zmkro następowala niezmiernie oryginalna uroczystość — oto pan młody wraz z drużbami porywał oblubienicę do swego domu. Uroczono zaś i przepięknie przedstawiał się weselny orszak — wokół nowożeńców jaśniały pochodnie, śpiewom weselnym wtórowały fluty, to radosna, to smętna nuceąc melodje, niby ocha przyszłych rozkoszy i smutków życia. Wreszcie orszak przybywał do przyszłej siedziby nowożeńców, których w momencie przestępowania progu zlewano wonnościami, na szczęsna dalszą drogę bytu. Po uczcie, na której wyjątkowo, chociaż przy osobnym stole biesia dowalały i kobiety, pan młody prowadził swą oblubienicę do małżeńskiej komnaty, przedtem jednak spożywali pigwe, na znak, że pożycie ich będzie podobnie słodkiem jak ów owoc.

W dniu następnym istniał zwyczaj ofiarowywania darów, a młoda małżonka po raz pierwszy ukazywała się bez zasłony.

Także i w Rzymie z tych samych przyczyn fakt małżeństwa posiadał ogromne zarówno polityczne jak i społeczne znaczenie, dlatego też w początku było ono wręcz obowiązkowym. I tu również kawalerowie podlegali licznym karom, a więc nie wolno im było otrzymywać spadków po obcych,

co pociągało za sobą niekiedy przykre nawet konsekwencje dla tych zmateralizowanych ludzi ówczesnej doby. W epokach późniejszych, w momentach zupełnego prawie rozluźnienia obyczajów, także i kobiety niechętnie poddawały się owym słodkim okowom, co też zmusiło Juljusza Cezara do wydania edyktu, na mocy którego zabraniał on noszenia klejnotów oraz używania lektyki kobietom po czterdziestce, nie mającym ani dzieci ani dzieci.

Bezużyteczne to wszakże były przedsięwzięcia — obyczaje bowiem wzięły górę — licza zaś bezczynnych zwiększała się coraz bardziej. Atoli i tutaj podobnie jak w Grecji kobiety nie cieszyły się specjalnym po-

ważaniem — uważano je za istoty zle i puste. **A w rzeczywistości Rzymianka posiadała znacznie większe prerogatywy niż kobiety w Grecji, jej to bowiem powierzano opiekę nad domowym ogniskiem, była ona towarzyszką życia mężczyzny, brała nawet pewien udział w jego pracach publicznych.** Różnica ta zresztą przejawia się w niektórych ceremonjach weselnych. Tylko, że starożytna Roma obchodziła je bardziej surowo, prosto. Więc podobnie jak w Grecji zaręczyny poprzedzały wesele. Narzeczone przynosił zadatek i jako zakład wierności ofiarowywał zwyczajną żelazną obrączkę. Później oczekiwano na orzeczenie wyroczni, która wyjawiała dzień najlepiej nadający się dla odbycia ceremonii. **Zwyczaj ślub odbywał się w czerwcu — unikano szczególnie miesiąca maja, będącego w wierzeniach starożytnych okresem fatalnym. Małżeństwo prawowite zawierać mogli młodzi sobą jedynie Rzymianie, na związek z obywatelami narodowości obcej trzeba było posiadać pozwolenie wpięru ludu, później senatu, wreszcie Cezara.** Pozaatem prawa rzymskie zakazywały łączenia się z wyzwoleńcą, było to bowiem uważane za czyn hańbiący. Wiekiem dojrzałości, uznanym przez prawo do wstąpienia w związku małżeńskie był 14 lat dla chłopców, 12 dla dziewcząt. Aby zaś uniknąć kar nakładanych na bezczestnych — istniał w Rzymie zwyczaj zaręczania dzieci. Jasnym jest, że zgoda rodziców lub opiekunów była niezbędna.

W naznaczony dzień zaślubin, ta, którą nazywano dotychczas pięknym imieniem Speraty, czyli upragnionej — wkłada na siebie długą białą suknię, browanową purpurą, a przepasaną wełnianą szarfą, której węzeł, zwany Herkulesowym, małżonek musiał rozplątać. Szkarlatna zasłona, zwana flammum, osłaniała jej oblicze, głowę zaś strojono kwiatami.

Obrzędy te odbywały się w domu ojca panny młodej i dopiero wieczorem odprowadzano oblubienicę do jej męża, przyczem na pamiątkę porwania Sabine — wyrwany ją przemocą z ramion matki. Zielenia oraz girlandami kwiatów przystrojone były komnaty młodego małżonka, a zanim panną młodą przekroczyła próg swego uwielbianego — odpowiadała na sakramentalne pytanie: „Ubi tu Caius, ego Caia”. Następnie z rak młodej małżonki brano kądziel i przedziwo i składano je w świątyni Herkulesa, ona zaś zawieszala na drzwiach swej nowej siedziby pasma wełny, osmarowanej wilezem sadłem. Od tej też chwili zostawała matroną, a jako oznakę władzy oddawano jej klucze.

Między wieki — upadły starożytne potęgi, zmieniły się zwyczaje i obyczaje — światem zawładnęły nowe religie, ale ceremonje zaślubin w swej treści pozostały te same, no i tylko dusza kobiety pozostała wieczyście nieodgadniona.

Pobór do wojska w U. S. A.

„Nie nadaje się na front inwazyjny, gdyż zajmuje za dużo miejsca“ („Simplicissimus“).

dotychczasowej karze rzemieślniczej. Uznaniów można oczywiście tylko wtedy szkolić na odcinku drugiej specjalności, jeżeli Okregowa Grupa Rzemiosła uzna warsztat danego mistrza za odpowiedni do szkolenia uczniów i jeśli przyzna mu prawo kształcenia.

Ochrona roślin dziko rosnących.

(tp) **Kraków, 31 lipca.** Władze rolnicze podały do wiadomości wykaz dziko rosnących roślin, podlegających ustawowej ochronie w całym kraju.

Na odcinku drzew wymieniono cis i brzek (brokonia). Wśród krzewów ochronie podlegają: wawrzynek wileze lyko, wawrzynek główkowaty i wiosonka stepowa.

W dziale ziół: paproć-dłudosz królewski, paproć-pióropusznik strusi, widlak, lilia-złotogłów, storezyki, peluik kulisty, orlik, sasanka, grzybenie białe, grzałek żółty, kotewka-orzech wodny, rosiczka, goryczka.

Oprócz roślin podlegających ochronie w całym kraju, wymieniono jeszcze rośliny, podlegające ochronie regionalnej.

Sezon owocowy dopisuje.

(tp) **Kraków, 31 lipca.** Na placu Szepepańskim widać już w koszykach jabłka, a wciąż czerwią się jeszcze wiśnie i maliny. Obrodziło tego roku do syta. Gdzie tylko przez wieś przejeżdżać, na drzewach zatrzesienie owocu. Zdaleka już taki sadok poznać można po wystawionych wysoko na tykach straszakach, zrobionych z worków papierowych.

Obrodziło tego roku wszystko. Obsypane owocami gałęzie jabłoni ciężko zwisają, podpierają je trzeba draganami, a stare grusze zdają się mieć tyle gruszek co liści.

Z krakowskiej wsi wszystko to pójdzie na użytek chłonnego miasta. Wieczorne i ranne pociągi zabierają dostawę z koszykami, pełnymi smacznego witaminowego dobra, które częściowo zabiegliwość gospodni przygotowuje do spożycia w rozmaitych formach.

(tp) **WYNIKI CIĄGNIENIA LOTERII LICZBOWEJ** w Krakowie, dnia 29 lipca, przedstawiają się następująco: 37, 4, 14, 55, 42. Następne warszawskie ciągnięcie loterii liczbowej odbędzie się w Krakowie, dnia 2 sierpnia br.

(tp) **KURSY KSIĘGOWOŚCI W JĘDRZEJOWIE.** Odnosne władze handlowe zorganizowały w Jędrzejowie w czerwcu br. kurs księgowości dla 80 kandydatów. Sluchacze kursu zapoznali się z istotą i znaczeniem uproszczonej księgowości w przedsiębiorstwach mniejszych; w programie kursu szczegółowo również omówiono sprawy podatkowe, kalkulację kupiecką, korespondencję itd. Nawet problemy reklamy zostały na kursie poruszone. Po ukończeniu kursu sluchacze złożyli egzamin i otrzymali świadectwa.

(tp) **JĘDRZEJOWSKIE REJONY ZIELARSKIE.** Zbiór ziół leczniczych na obszarze powiatu jędrzejowskiego prowadzony jest pod kierunkiem fachowych instruktorów zielarskich. Na wyznaczonych sobie terenach instruktorzy zapoznają zorganizowane zespoły zbieraczy z istotą zielarstwa i z fachowym obchodzeniem się z zebrany materjałem.

Akcja zielarska na terenie jędrzejowskim prowadzona jest obecnie z tą samą intensywnością, jak i w roku ubiegłym. Chodzi tu o zaopatrzenie aptek w ziola i zapelnienie luki powstałej wskutek trudności produkowania specyfików chemicznych. W bieżącym sezonie ilość suszu znacznie podwyższono w porównaniu z rokiem ubiegłym.

Obszar powiatu jędrzejowskiego podzielono zasadniczo na trzy rejony zielarskie: rejon włoszcowski, szczekociński i nagłowicki. Specjalne warunki rozwojowe posiadają Szczekociny, w których istnieje wzorowa plantacja ziół leczniczych, prowadzona przez wykwalifikowane zbiornictwo.

WESOŁY KĄCIK.

Pragnienie.

(Ap) **Anglik, Amerykanin i Szkot** rozmawiają na temat, czygoy sobie każdy z nich życzył.

— Ja — powiada pierwszy — chciałbym posiadać wszystko złoto, jakie znajduje się na ziemi.

— Ja zaś — powiada drugi — chciałbym być właścicielem wszystkich fabryk.

— A ja — rzecze Szkot — chciałbym być waszym jedynym spadkobiercą od jutra.

Warunki zakupu pasów napędnych.

(tp) **Kraków, 31 lipca.** Na podstawie polecenia Urzędu Gospodarowania Skórą i Futrami **przy otrzymaniu przydziałów nowych pasów napędowych należy oddawać firmom dostarczającym wszystkie stare, nienadające się do użytku pasy napędowe.**

Placówki kontyngentowe są obowiązane zaznaczać przy wystawianiu kart zapotrzebowania, czy chodzi o nowy zakup czy zamianę używanych pasów.

Placówki kontyngentowe mają również dokonać na zamówieniu odpowiednie notatki, w przypadku gdy stare pasy zostały skradzione, spalone itd.; w tym przypadku można odstąpić od zasady oddawania używanych pasów. Obowiązek dostawy starych pasów istnieje także wtedy, gdy — celem uniknięcia przerw w pracy — oddanie sta-

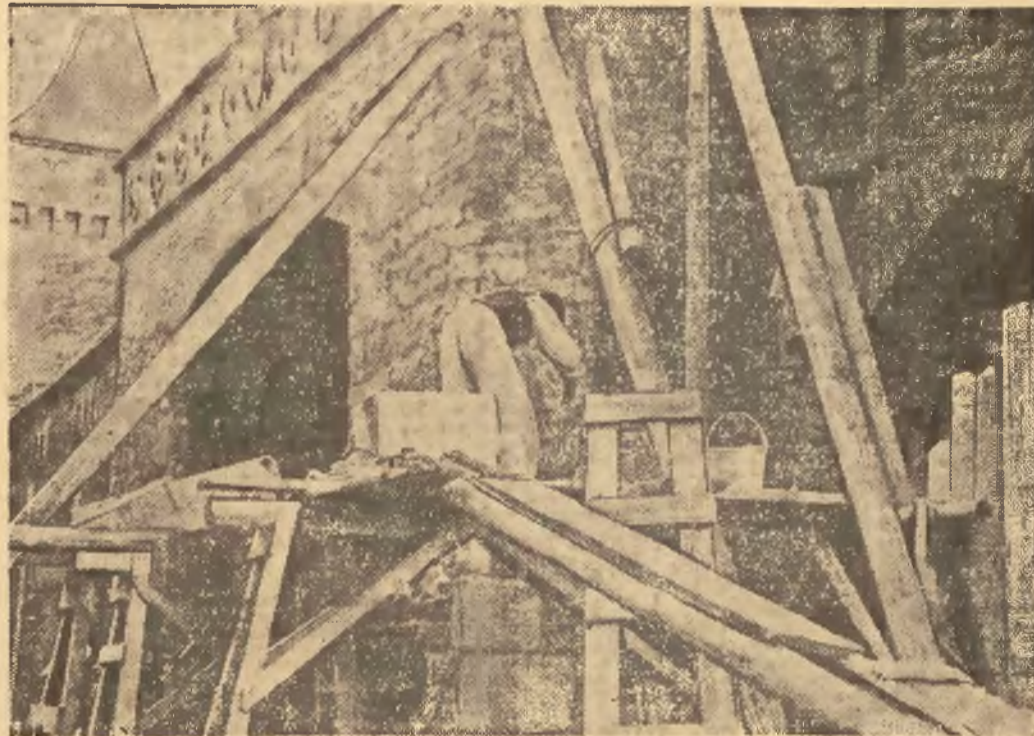
rego pasa może nastąpić dopiero po nadejściu nowych pasów.

Wykonywanie dwóch rzemiosł równocześnie.

(tp) **Kraków, 31 lipca.** Bardzo często zachodzi pytanie, czy mistrz jakiegoś rzemiosła, np. szewskiego, może uprawiać również i cholewkarstwo. Na powyższe pytanie należy odpowiedzieć twierdząco, o ile dany rzemieślnik posiada odpowiednią kartę rzemieślniczą, o którą trzeba się starać za pośrednictwem odnośnej Powiatowej Grupy Rzemiosła.

Dla uproszczenia można dać sobie dopisać nowy zawód cholewkarstwa na starej

Nieubłagany ząb czasu.

Kraków, w lipcu. Nawet potężne, wiekowe glazy, z których budowana jest dolna kondygnacja Bramy Florjańskiej, nie oparły się niszczącemu wpływowi wieków.

Oddawna już Krakowianie, przechodzący obok niej, mogli zauważyć liczne szczyrby w maszynowej konstrukcji jej dolnej części. Długo wieki przetrwały mury obronne dawnego Krakowa. Dziś pozostał z nich tylko fragment, którego środkową

część zajmuje tak charakterystyczna, stanowiąca tysiącokrotnie i używana jako motyw krakowski — Brama Florjańska.

Poniocwał ostatnio szczyrby i wyrwy w tej potężnej, a tak cennej jako pozostałość historyczna, budowli poczęły gnać obluźnieniem się całej konstrukcji, przystąpiono do naprawy tych szkód, wywołanych w największej mierze niszczącymi wpływami atmosferycznymi.

Trudne zadanie.

(Ap) Na małej stacji kolejowej w podgórze...

Gospodarzu, znacie Chodakówkę? — zapytuje podróżny stojącego przy furce górala.

Znam, co bym nie miał znać, będzie miła stąd. — To może mnie odwiedzić? — Góral spogląda na grubasa, następnie na swego konika i drapie się w głowę.

— No, jedziecie? Zapłaćcie dobrze. — Wszystko to ładnie, ino droga ciężka i nie wiem czy ja was panocku naraz zabiorę...

Zły zięć.

(Ap) — Oj, kumo, nie mam poechy ze swego zięcia. W ciągu dwóch miesięcy zjadł cały posag.

— A dużo daliście kumo za córką? — Dwie świni i dwaście kur.

Charakterystyka.

(Ap) W jednej z kawiarni amerykańskich zaślądło do stolika czterech przyjaciół różnej narodowości: Anglik, Amerykanin, Chińczyk i Żyd.

Kiepski zoolog.

(Ap) — Panie kelner, co to za robak w mojej zupie? — Przepraszam najmocniej, ale doprawdy nie wiem, nie uczyłem się zoologii.

Pięknym za nadobną.

(Ap) — Przykro mi bardzo, że moja kura weszła do pańskiego ogródka.

— Nieszkożdy, mój pies właśnie pożar ją. — To wyśmienicie, bo ja właśnie należę pałsko przejechałem samochodem.

Oszczędność.

(Ap) Pewien oszczędny lekarz miał zwyczaj pisywania recept na różnych drukach, doniesieniach...

Kiepski interes.

(Ap) Zebranie jest zapewne intratnym zajęciem, moją człowiekiem? — Ach, daj pan spokój, gdyby mnie ostatnia nędza nie zmuszała, dawno bym to rzucił; wszak ciągle muszę do tego interesu dokładać...

Miodowe młosać.

(Ap) Dozorczyńsi słyszając straszny hałas na pierwszym piętrze, powiada do swej sąsiadki: — Widać, że ci państwo z pierwszego piętra już wrócili z podróży poślubnej.

Na lekcji geografji.

(Ap) Józek odpowiada przy mapie i szuka Austrii. — Józek, mucha stoi koło Archangielskiej. — Uczeń rozgląda się za muchą, istotnie znajduje ją. poczem już z łatwością przychodzi mu pokazać odnośną miejscowość.

U adwokata.

(Ap) Adwokat od trzech parobczaków, którzy przychodzą odebrać spadek po zmarłym wujku: — Każdy z was dostanie z odziedziczonych dziesięć tysięcy złotych, po odliczeniu kosztów po dwa tysiące.

W cyrku.

(Ap) Małpy między sobą: Dziwni ci ludzie, którzy stoją przed klatką. Im bardziej starzy się ich naśladować, tem bardziej oni śmieją się.

KSIĄŻKI... Antykwariat S. ADAM

KSIĄŻKI... Antykwariat „ADAM”

Wolne posady

Chłopiec z zamiłowaniem do malarstwa... Kwalifikacja, potrzebny. Zgłoszenia...

Posad poszukują

Inteligentna, w ciekłym położeniu, przyjmie jakąkolwiek pracę... Zgł.: Goniec Krak., Nr. 3920.

Sprzedaj nieruchomości

Dom, 300 sążni, Bronowice, 5 minut od tramwaju... Sprzedaj nieruchomości, 27 ubikacji, 1900 sążni...

Kupno

Maszynę do szycia kupię natychmiast... Kupię Lanosze Kraków Stradom 18, sklep.

Koldry jedwabne kupi Kraków, Marka 19, róg Florjański. Sklep. 824 Koldry jedwabne kupi: Kraków, św. Marka 19, róg Florjański. Sklep. Kupuję używane ubrania...

Tapczan nowoczesny, dwuosobowy, sprzedam Kraków, Meiselsa 8, m. 4. 910 Tapczan, materace, łóżka, sprzedam: Kraków, św. Marka 18, róg Florjański. Sklep.

Malczewskiego obraz olejny, sprzedam: Kraków, ul. Miodowa 7, m. 3. 3980 Pianino czarne, nowoczesne, markowe, w doskonałym stanie, okazuje się sprężda: Kraków, Bonerowska 8, m. 3, od g. 11 i 14-16. 3983

Matrymonialne Wdowiec bezdzietny, lat 55, posubi osobę do lat 55, bezdzietną. Zgł.: Goniec Krak., Kraków, Nr. 3799. Wzrostem, siłą, zdrowotnością i wykształceniem idealnie odpowiadają: sprzedam Kraków, Starowińska 12, m. 2, oficyna. 2262

Za spokój duszy i p. JOZEF PIERZCHAŁY odprawiona została MSZA ŚWIĘTA w rok, dnia 2 sierpnia 1944 r. o godzinie 8 rano przed Ołtarzem Cudownej Matki Boskiej Różańcowej w kościele OO. Dominikanów w Krakowie, o czym zawiadamia 3679 SIOSTRZENICA.